

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 117
sv. Václav
2017

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Informace z knihovny
- Kronika
- Kurzy PPR
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program farnosti

Moji milí,

čas letí rychle, a tak opět otevíráte svatováclavské vydání našeho farního zpravodaje. Vítám vás po prázdninách. Těším se, že opět zaplníte lavice našeho kostela.

Věřím, že ve všech proměnách a zmatcích doby stejně jako já oceníte stabilitu, kterou nabízí náš farní život. Dnes už vůbec není samozřejmostí, aby se lidé mohli spolehnout na časy bohoslužeb a aby všechno nebylo každého čtvrt roku jinak. Opět začaly všechny pravidelné programy. Začala výuka náboženství. Pokračuje příprava na křest dospělých. Možná si říkáte, že to není pro vás. Pokřtění jste už dávno. Ale setkání je otevřené i vám, kteří ještě nejste biřmováni, nebo nechodíte ke svatému přijímání, i když vám nebrání žádná formální překážka. Nebo byste se možná chtěli trochu "dovzdělat" ve víře. Pokračují setkávání maminek i seniorů a také společenství mladých. V pondělí a ve čtvrtek po mši svaté se na faře schází společenství maminek a babiček, které se společně modlí za své potomky. Každý třetí pátek v měsíci po mši svaté se koná adorace se zpěvy z Taizé. Připomínám, že do ní můžete vložit své úmysly a prosby, za které chcete, abychom se modlili. Stačí prosbu napsat na papír a vložit do schránky v předsíni kostela. Každou třetí středu v měsíci se opět konají biblické hodiny. Letos budou věnovány rozboru textů, které slyšíme v neděli při mši svaté.

Občas se mi někdo svěříte, že byste rádi četli Písmo svaté, ale že vám to nejde. Nevíte, kde začít nebo dlouho nevydržíte. Myslím, že právě nedělní mešní texty jsou vhodnou příležitostí, jak se čtením Bible začít. Úryvky evangelia jsou vybrané tak, že v liturgickém mezidobí sledují Ježíšův život. První čtení ze Starého zákona zdůrazňuje hlavní myšlenku konkrétního úryvku evangelia. Ve druhém čtení máme na pokračování některý z listů sv. Pavla. Nabízejí tedy jak tematické, tak kontinuální čtení Bible. Je vhodné si texty předem vyhledat a přečíst – nejlépe v rodinném kruhu, a trochu si o nich popovídat. Každý si v nich jistě najde nějakou myšlenku, ke které se bude opakovaně vracet třeba celý týden. Vždyť nejde o to, abychom přečetli co nejvíc, ale aby se nás Boží slovo dotklo a pomáhalo nám v každodenním životě. Při společném čtení v rodině k němu navíc získají vztah i děti. Zároveň se vy rodiče můžete pokusit dětem vhodným způsobem obsah čtení přiblížit a vysvětlit, a tak je připravit na nedělní bohoslužbu. Někdy může být kázání při mši příliš pro dospělé a tak je, milí rodiče, na vás, abyste dětem pomohli texty pochopit. A děti svými otázkami mohou třeba zase vám dospělým pomoci si všimnout něčeho, co byste jinak přehlédli, nebo co vnímáte jako už dávno hotovou věc. Boží slovo zkrátka může oživit jak osobní, tak rodinný duchovní život.

Přeji vám hodně radosti a srdečně vám všem žehnám.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ ■ CO SE CHYSTÁ

■ Příběh jedné duše

Ve středu **4. října ve farním sále od 19 hodin**. Večer o životě a autobiografických spisech „malé květiny“ Terezie z Lisieux, a to 120 let od jejího odchodu do nebe.

Řekneme si něco málo o jejím životě, o její rodině a touze po karmelitánské řeholi. Přečteme si něco z jejích textů, podíváme se na její rukopisy a fotografie. Zkusíme se dotknout toho, proč se dívka, která zemřela ve 24 letech a jejímž světem bylo město Lisieux, stala 30 let po své smrti patronkou misíí a 100 let poté učitelkou církve.

Pavel a Lada Marešovi

■ Misijní jarmark

Jarmark se uskuteční **v neděli 22. října**. Po všech mších svatých se ve farním sále za dobrovolný příspěvek budou nabízet vámi vyrobené drobnosti nebo darované věci. Především výrobky vašich dětí, v rámci projektu Děti pomáhají dětem. Monika s Danou, které jarmark každoročně pořádají, se ptají: „Zavařovali jste v létě, nakládali? Sušili květiny? Svými dobrotami a krásně nazdobenými výrobky potěšte i ostatní a nabídněte je na jarmarku.“ Výtěžek se pošle na podporu dvou dětí, **dvanáctileté ugandské holčičky Jane Nalweyisio** a nově **pětiletého indického chlapce Fernanda Kristona**, z projektu Adopce na dálku. Podpora Wilsona D´Souza již skončila. Nabízené věci a výrobky můžete nosit **v sobotu 21. října od 16 hodin** do farního sálu.

■ **Duchovní obnova pro rodiny, a nejen pro ně**

V sobotu **11. listopadu od 9 do 13 hodin** s P. Janem Houkalem ve farním sále na téma „**O smrti, co s ní smířit nejde se...**“ Program bude zakončený mší svatou od 12 hodin. Hlídkání dětí zajištěno. Zájemci, zapisujte se, prosím, v sakristii.

■ **Velký farní úklid**

V pátek **1. prosince mezi 14. – 17. hod.** nebo v sobotu **2. prosince mezi 8. – 11. hod.** v předvečer začátku nového liturgického roku se uklízí a gruntuje všechno, co je potřeba – okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela... Těšíme se, že přijdou i mladí, škoda, že nejvíc práce často zbude na farníky důchodového věku. Všem pomocníkům předem děkujeme. Za odměnu se můžete potěšit v sobotu dopoledne výrobou vlastního adventního věnečku.

■ **Adventní věnce**

V sobotu **2. prosince od 10 hod.**, po úklidu, v učebně. Možnost výroby je pro všechny, nejen pro děti – jste srdečně zváni. Materiál na výrobu si vezměte s sebou, hlavně korpusy věnečků, svíčky, případně přírodní materiál, sušené ovoce...

■ **Mikulášská nadílka**

V úterý **5. prosince od 17 hod.** ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ **Víkend na horách v Rokytnici**

Od pátku 19. do neděle 21. ledna 2018 má naše farnost jedinečnou příležitost ubytovat rodiny a mládežníky na faře v Rokytnici nad Jizerou. Pro více informací, nebo o přihlášku se prosím ohlaste Lídě Buriánové lida.burianova@seznam.cz, nebo Aničce Kafkové anna.kafkova@gmail.com.

■ **Hledáme výpomoc s doprovodem dětí na kroužky**

Pro rodiče dětí z farnosti hledáme aktivní seniory, studenty nebo maminky na mateřské **na výpomoc s doprovodem dětí ze školy na kroužky** a domů. Odměna dohodou. Zájemci se mohou hlásit v sakristii nebo u pastorační asistentky lida.burianova@seznam.cz.

■ ■ **Z KNIHOVNY**

Vážení a milí farníci a návštěvníci farní knihovny,

na webových stránkách v sekci **AKTIVITY – KNIHOVNA** je nově vyvěšen **souhrn veškerých potřebných informací** pro nové i stávající čtenáře. Otevírací doba knihovny a kontaktní údaje se nemění. Údaj, který se také nemění, ale je dobré ho čas od času připomenout, je **výpůjční doba**, která je již nějaký čas **stanovena na 2 měsíce**. Prosíme čtenáře o dodržování této lhůty, aby bylo možné knihy nabídnout i dalším zájemcům a eliminovaly se případné ztráty. Celkový **maximální počet** zapůjčených knih na jednu osobu činí nově **5 kusů**.

Během prázdnin byl v rámci inventury z velké části aktualizován **katalog knižního fondu**, na jehož konečné podobě usilovně pracujeme. Do nového církevního roku by již knihovna měla vstupovat s aktuálním katalogem i v **online verzi**. Jeho aktualizaci také uspíší

vrácení všech výpůjček, které jsou **starší než půl roku**. Knih vypůjčených v minulých letech evidujeme nezanedbatelný počet. **Nahlédněte proto, prosíme, do svých knihoven, zdali se tam nenachází nějaká kniha zapůjčená ve farní knihovně v roce 2016 nebo i dříve.**

Knihovně lze **věnovat jednotlivé publikace**, které již dále nevyužijete (z kapacitních důvodů nelze přijímat celé pozůstalosti). V případě, že knižní fond již darované tituly obsahuje, nebo se neshodují se zaměřením knihovny, **vyhrazujeme si právo darované knihy nabídnout** jiným spřáteleným farním knihovnám, nebo tituly poskytnout k rozebrání farníkům v nedělní kavárně či v předsíni kostela. Děkujeme za pochopení i za každou darovanou knihu.

Tolik z novinek ve farní knihovně. Co nedoznalo žádné změny je obsazení knihovny. Každou středu a neděli vás bude opět s úsměvem vítat autorka tohoto textu nebo jedna z jejích milých kolegyně.

Požehnaný podzim přejí knihovnice Marie, Radka, Lada, Marcela, Magdalena a Kateřina.

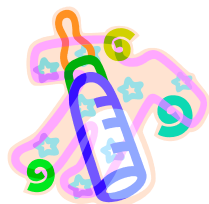
-kz-

■ ■ **PODZIMNÍ DOBROČINNÝ BAZAR POTŘEB PRO RODINY S DĚTMI**

Vážení čtenáři, zveme vás na tradiční dobročinný bazar potřeb pro rodiny s dětmi.

Datum konání:	Sobota 21. října 2017
Čas konání:	10.00 – 15.00
Místo konání:	Prostory domova Sue Ryder Michelská 1/7, Praha 4 – Michle http://www.sue-ryder.cz
Ceny:	Velmi přátelské

V bazaru se budou prodávat zejména darované věci. **Stále hledáme dárce.**

Pro potřeby bazaru využijeme:

- vše pro miminka, děti i maminky
- potřeby pro sport, domácnost i volný čas
- dětské, dámské, pánské oblečení
- obuv a doplňky
- knihy a hračky

Darované věci můžete odevzdat v některém z dobročinných obchodů Domova Sue Ryder, nejlépe přímo do Michle, označené „BAZAR ŘÍJEN“.

Výtěžek z prodeje je věnován na **podporu neziskové organizace Domov Sue Ryder**, která pomáhá seniorům a jejich rodinám.

Kontakty pro více informací:

- Barbora Fröhde, tel.: 775 250 369, e-mail: barbora.froehde@centrum.cz

Tradiční doprovodný program pro děti:

- Divadélko
- Výtvarná dílna
- Dětský koutek a dětské menu v restauraci Michelský dvůr
- Hrací místnost pro děti

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ FARNÍ ZÁJEZD BROUMOV 2017

Ve dnech 27. 6. – 2. 7. 2017 se uskutečnil zájezd našich seniorů a několika dalších farníků do Broumova a jeho památkami a krásnou přírodou bohatého okolí. Ubytování a stravování jsme měli zajištěné v benediktinském Klášteře Broumov. O duchovní doprovod se postaral P. Kalík, který za námi přijel druhý den, kdy již večer celebroidl mši svatou v klášterním kostele a pak v následujících dnech v klášterní kapli. Postaral se také o přednášku na témata Turínské plátno, kritika Darwinovy teorie a význam mše svaté.

A co jsme všechno viděli a zažili?

Jako první jsme si prohlédli město Broumov s jeho spoustou kulturních památek, jimž vévodí benediktinský klášter Broumov s kostelem sv. Vojtěcha, nádherné je ale celé historické jádro, např. kostel sv. Petra a Pavla, kostel sv. Václava, špitální kostel sv. Ducha, dřevěný hřbitovní kostel P. Marie, (který je nejstarší dřevěnou sakrální stavbou v Čechách), stará radnice, Mariánský sloup, socha sv. Floriána, měšťanské domy aj. Původní osadu z poloviny 13. století povýšil v r. 1348 císař Karel IV. na město a udělil mu významná královská privilegia. V průběhu let se město proměnilo v řemeslné, obchodní, kulturní a politické centrum zdejšího kraje a od 19. století i ve významné průmyslové centrum.

Podrobně jsme byli seznámeni s historií i současností kláštera. Jeho dnešní podoba pochází z r. 1735. Zaslouhou vynikajících stavitelů, např. Kryštofa a Kiliána Ignáce Diezenhoferů, vznikl skvost evropské barokní architektury – impozantní klášterní stavba, plná překvapivých kompozičních vztahů a detailů s mnoha kamennými plastikami, nádherně zdobenými stěnami a okázalou klenbou kostela, vznešenou knihovnou i geometricky čistými klášterními chodbami. Zvláštní pozornosti si zaslouží refektář s kopií Turínského plátna, která byla nalezena v klášterním kostele v r. 1999. Ze 45 000 svazků, které knihovna měla v r. 1936, se do dneška zachovalo 17 000 svazků. Byly nám poskytnuty informace o přestavbách kláštera a jeho pohnutých dějinách v průběhu staletí, včetně smutného období po r. 1950, kdy klášter sloužil jako internační tábor nejprve pro řeholníky a pak pro řeholnice různých řádů. V současné době klášter není obsazen řeholní komunitou a Opatství je administrováno z Břevnovského kláštera v Praze.

Z Broumova jsme pak vyjžděli autobusem nebo vlakem na další krásná místa v okolí. Hromadně jsme např. zajeli do města Police nad Metují, kde jsme si prohlédli kostel Nanebevzetí Panny Marie, bývalý klášter, založený v r. 1213, ve kterém je dnes muzeum města, Pellyho domy, radnici, původně z r. 1718, která má od r. 1876 osmibokou věž

ve slohu tudorovské gotiky. Někteří z nás také navštívili Muzeum papírových modelů nebo Muzeum stavebnice Merkur.

Pokud jde o přírodní krásy, nádherné byly výlety do Broumovských stěn, kde řada z nás navštívila kapli Panny Marie ve Hvězdě, dále na stolovou horu Ostaš, ale nejúchvatnější byl asi společný výlet do Adršpašských skal. Už cesta vlakem do Teplic nad Metují poskytovala krásné pohledy na skalní scenérie, ale několikahodinová procházka prohlídkovým okruhem byla prostě nezapomenutelná - skalní soutěsky, bizarní skalní pilíře, jehly, sloupy, komíny a věže připomínající lidské postavy, zvířata či stavby, vyhlídkové terasy, potůčky, vodopády, jezírka s průzračnou vodou – prostě nádhera.

Někteří účastníci zájezdu navštívili i nedaleké poutní místo Vambeřice v Polsku, kde si prohlédli nádhernou Baziliku Navštívení Panny Marie, pohyblivý betlém z 2. poloviny 19. století a křížovou cestu na protilehlém kopci. Dějiny tohoto poutního místa jsou spojeny s gotickou soškou Matky Boží s Ježíškem v náručí a se zázračným uzdravením slepého starce.

Krásných zážitků jsme měli opravdu hodně a myslím, že účastníci budou na výlet do Broumova a okolí dlouho vzpomínat.

Marta Jelínková

**Městská
část
Praha 10**

Díky štědré dotaci MČ Praha 10 se mohli zájezdu zúčastnit i ti, kteří by si zájezd bez této podpory dovolit nemohli.

■ ■ ŠŤASTNÝ LID, KTERÝ DOVEDE OSLAVOVAT...

Oslava svátku Neposkvrněného Srdce Panny Marie a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě pořádaná koncem června Katolickým společenstvím Dvou Srdcí Lásky byla letos mimořádná: uprostřed příprav oslav zemřela v pověsti svatosti generální představená Sester Dvou Srdcí Lásky Matka Chukwuemeka (tj. Bohem milovaná) Maria Steidl. Ve svých 42 letech nabídla svůj život Bohu jako oběť za vítězství Ježíšova a Mariina Srdce ve světě.

Druhou a tentokrát jednoznačně radostnou událostí byla přítomnost J. E. Francise kardinála Arinze na oslavách. První tři dny oslav přibližují dva 15 minutové filmy: Velebím Tě, Otče – 1. a 2. část, které jsou na You tube a které Google najde. Pokud někdo nemá přístup na internet, mohou zapůjčit DVD.

Jiří Hrdý

■ ■ LETNÍ PRAXE NAŠEHO BOHOSLOVCE ROBERTA B. ŠTĚPÁNKA

aneb Návštěva u krajanů v rumunském Banátu

Protože moje kněžská formace v Arcibiskupském semináři zdárně pokračuje a postupně dospívá k novým a novým metám (v posledním akademickém roce jsem byl panem kardinálem oficiálně přijat mezi kandidáty jáhenství a kněžství a také mi bylo uděleno pověření vykonávat službu akolyty), musel jsem během prázdnin absolvovat letní praxi, která se zpravidla zaměřuje na určitý segment života církve (např. práce s mladými, doprovázení nemocných, každodenní fungování farnosti).

Letos jsme se ještě s jedním spolubratrem vypravili mezi krajany do rumunského Banátu. Jednak proto, že jsme sami chtěli poznat, jak tam žijí, a trochu se s nimi vzájemně povzbudit, a také proto, že panu biskupu Malému, který má krajany ve světě na starost, na nich velmi záleží. Spirituál našeho semináře, P. Josef Žák, který odtamtud pochází, nám pomohl navázat potřebné kontakty. V první polovině července jsme tedy vyrazili do české obce Gerník, vzdálené asi 20 kilometrů od Dunaje ve vnitrozemí, kde už jsme měli předem dohodnuto ubytování v domě rodiny, která se v minulých letech přestěhovala na Plzeňsko, stejně jako mnoho jiných. Nakonec z toho pro nás byla praxe zatím ze všech nejintenzivnější, ale zároveň nejzajímavější a nejvíce poučná.

Češi v Banátu jsou velmi pohostinní, což jsme poznali především ve druhé polovině našeho čtrnáctidenního pobytu mezi nimi. Nutno přiznat, že první týden byl trochu rozpačitý, protože my jsme se pozvolna seznamovali s prostředím a místní si naopak museli zvyknout na nás a na to, že nejsme jako turisté, kteří tam od nás jezdí v hojném počtu zpravidla jako do skanzenu a bez jakýchkoli ohledů na životní rytmus

i lidskou důstojnost obyvatel, čímž tito značně trpí. V průběhu druhého týdne jsme však už navštěvovali staré a nemocné s nejsvětější svátostí a rozmlouvali jsme s nimi. V každé z navštívených domácností jsme strávili přibližně hodinu, takže povzbuzení bylo oboustranné, protože hostitelé se mohli svěřit se svými bolestmi a starostmi ve své mateřštině a my jsme tak zase dostali příležitost jejich drsný život poznat i zevnitř. Navíc nás hostili slavnostními pokrmy, které se zpravidla servírují v neděli (my jsme tzv. nedělní oběd během toho týdne absolvovali třikrát).

Kromě toho jsme mívali promluvy při mších svatých v místním kostelíku namísto rumunských kázání pana faráře, katecheze pro děti a pro mladé, a dokonce se nám naskytla příležitost účastnit se aktivně pohřbu, když jedna paní, kterou jsme také měli s eucharistií navštívit, nenadále zemřela. Pán Bůh jí místo proměněné malé bílé hostie dopřál lepší úděl, setkat se s ním přímo tvář v tvář a natrvalo.

Místní pan farář, P. Veniamin Palie, je etnický Rumun, ale má velké srdce. Přijal nás s otevřenou náručí a s velkým západem nás zasvětil do všeho, co se týká jak farnosti, tak místních poměrů, zvláštností a zajímavostí. Českou komunitu v Gerníku a dalších obcích, které s ním tvoří jednu farnost, vede už dvanáct let a za tu dobu se naučil obstojně česky, nicméně kázání mívá raději v rumunštině. Proto také uvítal, že máme farníkům co říci v jejich i naší mateřštině. Jeho předchůdci byli Češi z řad místních, především dlouholetý farář P. Mašek, který je už rok na odpočinku v obci Bígr, kde si pořídil domek a teď si jej vlastníma rukama opravuje a zvelebuje, jehož jsme také navštívili (stále je svěží a srší vtípem). Nyní však je o české kněze nouze. Místní kvůli

silnému odlivu do Čech nebo přinejmenším do větších měst v Rumunsku povolání nemají a pro kněze od nás je zase příliš obtížné se sžít s tamními drsnými podmínkami. Technika a vymoženosti moderní doby se tam dostávají až v posledních letech a postupně. Silnice jsou stále na mnoha místech prašné, i když i ty v nejbližší době už snad konečně dostanou asfalt. Potíže a průtahy tam bohužel způsobuje ve značné míře politika, která je velmi nacionálně laděná. I mezi jednotlivými menšinami, Čechy nevyjímaje, panuje určitá vzájemná obezřetnost a uzavřenost. Na druhou stranu nám může být příkladem jejich soudržnost a vůle komunikovat a sdílet se mezi sousedy, i přes různé neshody, které v komunitách přirozeně vyvstávají, což se v Čechách a na Moravě už na většině míst vytratilo či brzy vytratí.

Pro nás byl pobyt v ještě málo civilizaci dotčené, takřka panenské krajině velmi osvěžující a zároveň nám připomněl naše

dětství, v němž jsme oba trávili prázdniny u prarodičů na venkově. Toaleta byla pouze „suchá“ na dvorku, když jsme chtěli teplou vodu, bylo nutné si ji nejdříve ohřát, pod okny nám jezdily většinou koňské povozy, jen tu a tam traktor (i když osobní automobily tam mají, bez nich by to už dnes nešlo), hned při příjezdu do vesnice nás uvítalo stádo krav hnané po cestě proti nám a u místního pekaře jsme dostali chleba, koláče, ba i čerstvé brambory přímo z pece. Večer nás tentýž pekař mnohokrát pohostil libovým jehněčím, a když jsme přítom zahráli na akordeon pár lidových písní, tak se u stolu sešli i sousedé a bylo veselo. Za těch čtrnáct dní jsme také pochytily některé výrazy a slovní obraty, které místní používají, a celý ten kraj i lidé nám přirostli k srdci. S těžkým srdcem jsme odjížděli. Navázali jsme přátelství a vztah na celý život. Oni nás rádi uvidí a pohostí, kdykoliv budeme mít možnost se tam dostat, a my se tam zase rádi budeme vracet.

Robert Benno Štěpánek, bohoslovec

■ ■ PRÁZDNINOVÝ „PUŤÁK“

Na konci července se konal tradiční přechod českých hor pod velením Kryštofa a Radky. Letos jsme úspěšně pokořili Orlické hory, které nám naše vítězství nad nimi nedali vůbec zadarmo. První den byl asi ze všech nejzajímavější, a tak bych chtěl vypíchnout z celého týdne právě ten.

Vydali jsme se, jako již tradičně, vlakem z Hlavního nádraží do Červené vody, kde ihned po výstupu z vlaku začalo lehce poprchávat. My, jakožto zkušení poutníci, jsme si z onoho deštíčku nedělali těžkou hlavu a vydali jsme se na cestu. V tu chvíli jsme ještě netušili, co nás hned první den čeká. Déšť každou hodinkou přibíral na síle, my však plni energie jsme šli dál za svým cílem, kterým měl být kemp Bublačka. Do kempu jsme se začínali těšit čím dál tím víc, neboť stále lilo a my už jsme byli promočení a prochladlí. Došli jsme tedy podle mapy na místo, kde měl kemp stát.

S hrůzou jsme zjistili, že zde žádný kemp není. Na onom místě stála budova určená pro tábory (usoudili jsme tak z toho, že tam nějaký tábor probíhal). Od vedoucích toho tábora jsme se dozvěděli, že za budovou jsou chatky, které nám pan majitel objektu rád pronajme. Dostali jsme na něj kontakt a Kryštof, jakožto hlavní vedoucí, začal zjišťovat, jestli do chatek můžeme, nebo ne. Pan majitel se lehce „cukal“, ale nakonec se nad námi doslova ustrnul (a několikrát nám to i osobně zopakoval, abychom snad nezapomněli na to, jakou nám prokázal laskavost) a chatky nám na jednu noc pronajal. My jsme usušili mokré věci, uvařili si večeři každý podle toho, co si nesl, vyspali jsme se v brokátových peřinách, a druhý den jsme zase mohli vyrazit na cestu. Odpočatí, suší, veselí.

A takhle to bylo celý týden – vždy jsme uschli, abychom pak mohli zase zmoknout. Nechci ale, aby to vypadalo, že tady žehrám na celý týden. Právě naopak! Ke konci týdne už se počasí začalo uklidňovat, v sobotu a neděli už bylo nádherně.

Náš výlet začal, jak je již psáno výše, v Červené vodě. Pokračoval přes Deštné v Orlických horách se zastávkou na mariánském poutním místě v Rokoli, dále přes Náchod až do Červeného Kostelce, kde jsme náš výlet zakončili mší svatou. Puťáku se zúčastnilo dohromady 13 lidí (pár lidí se připojilo až během týdne). Ušli jsme asi 100 kilometrů, užili si plno legrace a už teď se nemůžeme dočkat dalšího putování, které by se mohlo příští rok odehrávat na Slovensku, dá-li Bůh.

Za všechny z nás děkuji Kryštofovi za organizaci, trpělivost a jeho neslábnoucí humor, který nám všem dodával sílu do dalších kroků a dobrou náladu. Radce též za organizaci a za to, že díky ní a Kryštofovi můžeme sbírat tak skvělé zážitky a poznávat nádhernou přírodu, která nám byla dána. Dále také vám všem, kteří jste na nás nezapomínali ve svých modlitbách, a hlavně Bohu za to, že jsme se všichni vrátili živi a zdraví do svých domovů.

Martin

■ ■ LETNÍ FARNÍ TÁBOR 2017

Letošní tábor proběhl v chodské vesnici Klenčí pod Čerchovem. Sledoval starozákonní příběh příchodu, a především exodu Židů do a z Egypta. Nejmenovanou periferní egyptskou provincií, v níž se odehrával, si za svůj domov vybraly kmeny Efraim, Juda, Levi a Benjamin, představované dětskými účastníky tábora.

Ti se, hnaní hladem z kanánské země, po svém příjezdu setkali s komplikovaným egyptským nábožensko-byrokratickým systémem, ztělesňovaným především knězem Imhotepem (Hugo Kafka), vojákem Merenrem (Matěj Slabý) a obchodníkem Takelotem (Tomáš Kamarád). V čele Židů naproti tomu stál ortodoxní Barabáš (Jan Parolek), smířlivá Amit (Anna Kafková) a skromná Tirzah (Tereza Kamarádová). Význam dalších postav se vyjevil během tábora.

I přes nechuť místních egyptských úřadů se židovským imigrantům podařilo se v nové domovině usadit a začít prosperovat – dokonce natolik, že Imhotep, podporovaný násilnickým Merenrem, ziskuchtivým Takelotem a svým úlisným nohsledem Menkaurem, ze strachu před rostoucí úspěšností Židů začal vypisovat nové daně, zavádět nucené práce a všelijak Židům ztěžovat život.

Konflikt mezi pyšnými Egyptány a nespokojenými Židy, znavenými každodenní prací a vycházkami do chodských kopců, se začal vyostřovat.

Chvilku oddechu přinesl šabat, slavený ohněm a zpěvem hebrejských písní, a příjezd faraonovy manželky, královny Hetepheres (Petra Kamarádová). Na její počest byly tesány sochy a nacvičovalo se divadlo. Zatímco Egyptané se těšili na rozhodný zákrok proti zarputilým Hebrejcům, Židé doufali v královskou ochranu a pomoc proti zlovůli místních mocipánů.

Během čekání na královnu jsme rovněž navštívili mši svatou v klenečském kostele sv. Martina a také Dům přírody, mimořádné muzeum chodské historie a krajiny, umístěné do budovy barokní pošty.

Královna, dorazivši v neděli, si vyslechla stížnosti a prosby Egyptánů a Židů, ale po určitou dobu nedávala najevo, co je jejím úmyslem. V tu dobu z Egypta na vlastní pěst prchnul židovský obchodník Vaniah (Vojtěch Procházka) a Barabášova dcera Naama (Nikola Káchová), ještě donedávna obdivovatelka egyptské kultury. Jejich bratři a sestry, které takto opustili v mimořádně nejisté situaci, je po příchodu do Izraele nepotkali, o jejich osudu se tedy lze jen dohadovat...

Královnin verdikt vzbudil divoké veselí Egyptánů a zoufalý hněv Židů. Oznámila rozšíření pracovních povinností, zvýšení daní a nařídila zabíjení hebrejských novorozeňat mužského pohlaví. Židé byli uvrženi do naprostého otroctví a další den strávili těžkou prací v zahradním altánku a královských skladech výtvarných potřeb a obuvi. To už se však mezi nimi šířila zvěst o objevení

proroka Mojžíše a o připravované vzpouře, osnované Barabášem, kterého rozeznilo královnino odmítnutí jistého soukromého politického návrhu.

Prvním stadiem vzpoury byl pokus ukrást z královských skladů zpět nespravedlivě vybrané daně a zadržovanou mzdu. To se ponejprv zdařilo, ale později byl úkryt znovuzískaných peněz vyrazen Egyptánům zrádným Vardimonem (Vojtěch Kácha), poegyptštělým Židem. Zatímco Vardimon kul tuto ohavnou zradu, navštívili jsme alespoň vesnici Díly a pomník amerických vojáků, padlých tam v květnu 1945.

Hlavní dějství vzpoury se pak odehrálo o úterní noci, po výletu k zázračnému prameni Dobrá voda u Draženova. S pomocí královské komorné Anippe (Klára Buriánková), Egyptanky sympatizující s Židy, a zdánlivě stále ještě věrného Vardimona jednotlivé židovské kmeny vyrazily studenou nocí ke královninu letohrádku, kde se měla zdržovat. Plánem bylo zajmout královnu a vyjednat pro porobený národ spravedlivé podmínky života v Egyptě, nebo jeho propuštění domů. Po dlouhých hodinách strávených v tmícím se lese a po plížení se mezi nemrtvými příšerami z egyptských hrobek měli Židé již královnu na dosah, prodlévající osamocně u Kozinova obelisku, hlídanou toliko neživou psohlavou sfingou. Pod královniným pláštěm a parukou se však skrýval zlotřilý Merenre a houštiny byly plné po zuby ozbrojených strážů. Zrádce Vardimon si mnul ruce, Barabášova vzpoura neuspěla a Židé byli odvedeni zpět na robotu.

Další den už ale Hospodin začal bít Egypt svými ranami. Egypťané, sužovaní vředy, žábami, kobylkami a otrávenou vodou usilovali o pomstu, takže se vyvolený národ musel celý den skrývat a plížit, aby nebyl spatřen a potrestán. Večer došlo k poslednímu jednání s královnou. Na stranu Židů se přidali i egyptský pisář Tutmose (Tomáš Buriánek) a komorná Anippe. Královna však, stejně jako její manžel, odmítla vyvolený národ propustit. Tou dobou už dorazily příkazy od Mojžíše. Židé tedy podle instrukcí pojedli pesachovou večeří, pomazali veřeje krví obětovaného beránka a šli spát, plni otázek a očekávání.

Ve čtvrtek ráno je probudil nářek Egypťanů, kteří v noci přišli o své syny a dcery, prvorozené z každého stáda i každé rodiny, od nejubožejších služebníků až po samotného faraona. Židé byli tedy propuštěni z Egypta a skrze mnohá nebezpečí (Imhotepovu zášť nemírnil ani faraonův příkaz) dospěli až na břeh Rákosového moře k Mojžíšovi. Ten jim předal desatero Božích přikázání, vykládal Boží vůli a káral hříchy a nesvornost. Tutmose a Anippe byli přijati do hebrejské pospolitosti. Židé kajícího zrádce Vardimona odmítli, avšak Mojžíš jim připomněl, že Bůh odpouští všem. Barabášovy politické intriky a bezbožná pýcha byly odhaleny. Jako pokání musí s sebou nosit kamenné desky se Zákonem. Nakonec Mojžíš Židy provedl rákosím na druhý břeh. Cestou byli naposledy napadeni faraonovými vojsky, ta však pohltily vlny. Přes poušť a strniště Židé nakonec bezpečně došli do Izraele, kde už je čekaly jen hody a zpěv tradičních písní.

Děkujeme otci Liborovi a celé klenečské farnosti, vedoucím Aničce, Hugovi, Petře, Kláře, Martinovi, Vojtovi, Nyně, pomocníkům Tomášovi, Matějovi, Vojtovi, Tomášovi, Filipovi a Terce, zdravotnicím Andree a Marcele a všem, kdo nás na obtížném putování provázeli modlitbou až do konce!

Toda lecha Elohim!

Páka

■ ■ CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V OLOMOUCI

...a další mládežnické srpnové akce

Letos se v srpnu konalo další celostátní setkání mládeže. Hostitelským městem tentokrát byla Olomouc, která jistojistě každého mladého návštěvníka, který ji navštívil poprvé, mohla upoutat malebným historickým centrem, mnoha nádhernými kostely, skvělým zázemím pro místní studenty a v drtivé většině také městkou čistotou a pořádkem.

Do tohoto univerzitního města a do této téměř tisícileté duchovní metropole Moravy jsme jeli vlakem a hned po výstupu na místním hlavním nádraží nás čekala asi téměř dvoukilometrová cesta do míst ubytování, kterých bylo opravdu početně.

Mottem celého setkání byla Ježíšova věta: Nebojte se! Čekalo nás celkem 6 dní nadupaného programu, z něhož si jednotliví účastníci mohli vybrat podle svého gusta. Adorace, koncerty, přednášky, semináře, workshopy, tvůrčí dílny, sporty a mnoho dalšího – nejen toho všeho bylo možné se zúčastnit. Každý den se konala mše svatá, kterou celebroidal některý z přítomných českých a moravských biskupů. A těch tam bylo opravdu početně. A to nepočítám ty stovky kněží! Každý den byl zaměřený na určité téma a měl hlavní společný program, který se konal večer.

Některým z nás se dokonce podařilo prohodit pár slov i s vrchním organizátorem tohoto setkání a naším bývalým knězem Jendou Balíkem, který nám všem ve farnosti vyřizuje srdečné pozdravy.

Během setkání jsme také všichni podnikli pouť na Svatý kopeček, kde byla sloužena mše svatá.

Celé setkání pro nás bylo jednak zkušeností vzájemné lásky, služby a dalším potvrzením toho, že církev je společnost společenství a že ve společenství lidí, kteří se setkávají v Kristově jménu, je On přítomný uprostřed nich. A protože On je s námi a je první a poslední, tak s ním se nemusí bát nikdo.

Když jsme se vrátili do našich domovů, nebylo to to jediné, co v nás zanechalo mnoho radosti. Hned tři dny poté totiž přijeli v rámci projektu Polaczenie do Prahy Poláci z diecézí poblíž Krakova, kde se loni konaly Světové dny mládeže. Byli to právě ti Poláci, kteří nás v rámci tzv. dnů diecézí ubytovávali v Polsku. Setkání bylo velice radostné a Poláci si ho užili. Praha se jim velmi líbila, i celý program, který jsme pro ně připravili. Byli tu pět dní a v pondělí odjžděli domů.

Hned v úterý nato mělo naše společenství naplánovaný výlet do zalesněného malebného okolí Benešovska, který trval poslední tři srpnové dny. Během výletu jsme prožili krásné společné chvíle. Kromě večerního táboráku pod klenbou nebeských nočních hvězd jsme také vylezli na dvě místní zříceniny, brodili se přes řeku, navštívili jsme místní hradiště s kostelem, který se tyčí vysoko nad zátokou řeky Sázavy a obdivovali jsme ta krásná místa v přírodě, která Bůh stvořil a z nichž člověk může načerpat mnoho klidného a pozitivního. Výletu se nás účastnilo celkem 11.

Maruška, Terežka, Karel, Vojta, Václav a další účastníci

■ ■ ŠAFOV – DOVOLENÁ RODIN

Sedm rodin z naší farnosti spolu v srpnu opět strávilo společnou dovolenou, tentokrát na hranicích jižní Moravy s Rakouskem, v obci Šafov u Vranova nad Dyjí.

Bydleli jsme v objektu, který spravuje spolek snažící se o obnovu přeshraniční spolupráce. Díky tomu jsme mohli využít nedaleké přírodní koupaliště s lodičkami na rakouské straně hranice. I když se jedná o poměrně suchý kraj, my jsme suchem tento týden netrpěli.

Letos jsme k pohorkám přibalili i kola, střídali jsme pěší a cyklistické výlety. Na dvoře si děti vytvořily dopravní hřiště a ve volných chvílích se zdokonalovaly v jízdě na kole. I malé děti se naučily jezdit. Projeli a prošli jsme národní park Podyjí/Thayatal, kde jsme zahlédli i Wildkatze / divokou kočku. Hrady Bítov, Vranov, Cornštejn, Hardegg byly dobyty. Po návratech z výletů jsme, ač unaveni, nadále putovali po různých zemích: Německu, USA, Číně, Rusku, Francii a Itálii. Prostřednictvím her jsme se seznámili se zvyklostmi a typickými rysy daných zemí a národů, u večere jsme okusili jejich typická jídla. Podařilo se složit velké puzzle celého světa.

A už se zase těšíme na prázdniny 2018.

BDDFHŠŠ

■ ■ ■ KURZY PPR V NAŠÍ FARNOSTI

*Pro každého, kdo chce rozumět své plodnosti a vědomě se podílet na jejím naplnění
aneb Vše o kurzech symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství
ve Strašnicích*

Liga pár páru České republiky, o.s.,

vznikla jako větev stejnojmenné mezinárodní křesťanské neziskové organizace (The Couple to Couple League International, CCLI), která byla založena v USA v r. 1971. Zakladateli CCLI jsou manželé John a Sheila Kippleyovi. Od počátku spolupracovali s MUDr. Konaldem A. Premem, profesorem porodnictví minnesotské univerzity. Název encykliku Humanae vitae, která **manželům** v předávání znalostí a Ligy jsou **dobrovolníci**, absolvovaly odborné školení (zdroj: <http://www.lpp.cz/>)

a gynekologie na lékařské fakultě **Liga pár páru** připomíná mluví o pomoci manželů zkušeností v oblasti PPR. Lektory manželské páry, které a mají osvědčení k vyučování PPR

V roce 2006 se na LPP obrátil P. Jan Balík s prosbou na pravidelné vedení kurzů ve Strašnicích. První kurz vedli manželé Prentisovi, protože současným lektorům, manželům Novákovým, se v té době narodila dcera a na večerní cesty do Prahy ze samoty vzdálené osmdesát kilometrů, se moc necítili. Od **podzimu 2006 pak již uběhlo 11 let**, ve kterých se **bez přestávky** kurzy každé jaro a každý podzim ve Strašnicích konají. V roce 2013, kdy jsem kurz absolvovala, už sebou manželé vozili jedno ze dvou starších dětí, které vypomáhalo s hlídáním malých dvojčat. Velká rodina nadšení pro službu v oblasti poradenství neumenšila. „Jsme rádi, že kurzy mohou pokračovat až dosud, lidé si na konání kurzu na jaře a na podzim zvykli natolik, že se někdy manželé nebo snoubenci přihlašují ještě dřív, než domluvíme termíny,“ říkají lektori STM Jitka a Mirek Novákoví, které jsme při příležitosti již 24. běhu těchto kurzů v naší farnosti vyzpovídali.

Zajímalo nás, jak dlouho se již věnují poradenství v této oblasti a co je k tomu přivedlo, co vše poradenství obnáší, pro koho jsou kurzy určeny a jaký je ve zkratce jejich obsah. Na závěr jsme se zeptali, co je na této službě nejtěžší a co pozitivního si oni sami z kurzů odnášejí.

Lektory symptotermální metody (STM) jsme od r. 2003. **K rozhodnutí** pro tuto službu nás vedla **vlastní zkušenost**. Jako mladí manželé jsme měli spoustu otázek a o PPR jsme měli jen stručné a nepřesné informace. Když jsme hledali někoho, na koho by bylo možné se obrátit, nejbližší lektori, které jsme dokázali objevit, bydleli 120 km daleko. Zdálo se nám, že je nefér, že církev něco učí a když se tak rozhodnete žít, není nablízku nikdo, kdo by pomohl. Byli jsme přesvědčeni (a jsme stále), že **sít lektorů by měla být mnohem hustší**, aby byli snáze dostupní. A logickým důsledkem bylo začít sami u sebe. Takže jsme se začali školit.

Naše práce zahrnuje jak vedení kurzů, tak individuální poradenství, ať už při osobním setkání nebo třeba přes e-mail či telefon. Lidé se na nás obracují buď v situacích, kdy potřebují pomoci s vyhodnocením a interpretací záznamů nebo řeší nějakou obtížnou

situaci v partnerském vztahu, která s odpovědným rodičovstvím a prožíváním manželské intimity souvisí.

Kurzy jsou určeny pro všechny, kteří se o PPR chtějí dozvědět víc. **Nejčastěji jsou účastníky snoubenecké nebo manželské páry.** Je skvělé, pokud na kurz chodí pár – dar plodnosti je darem společným – a také společnou odpovědností. Zároveň společná účast na kurzu pomáhá otevřít rozhovor na téma, o kterém pro mnohé páry není snadné mluvit.

Na kurz přichází i jednotlivci (např. pokud nemá kdo pohlídat děti); **svobodná děvčata**, která mají nepravidelný cyklus a chtějí se lépe orientovat v tom, co se v jejich těle děje (v takové situaci může STM velmi pomoci jako skvělá diagnostická metoda). Kurzu se v minulosti **účastnilo také několik kněží**, kteří chtěli vědět, co snoubence, které k nám pošlou, čeká.

Kurz má tři základní části: dobře naučit symptotermální metodu (tj. umět určit plodné a neplodné dny), informace o způsobu kojení a jeho vlivu na návrat plodnosti po porodu a etické otázky spojené s manželskou sexualitou a odpovědným rodičovstvím (zmiňujeme mj. problematiku antikoncepce, prenatalních vyšetření, umělého oplodnění...). Především je ale cílem této části kurzu **ukázat krásu a hloubku manželství žitého podle Božího plánu**, protože učení církve tu není proto, aby nám ještě víc komplikovalo už tak těžký život, ale aby nám poskytlo orientaci a ukázalo směr, kterým se vydat.

Zmiňované tři základní oblasti (STM, kojení, etika) jsou součástí kurzu od založení LPP v r.1971. Sami bychom **nikdy neučili jen STM bez důvodů, proč tak žít**, ty jsou pro nás zásadní. Ale samozřejmě, **obsah kurzu se vyvíjí:** doplňujeme odborné informace, snažíme se vylepšit metodiku, od diapozitivů a promítačky jsme přešli na data projektor a prezentace.

Na kurzech bohužel stále víc přibývá párů, kterým se nedaří otěhotnět. I pro ně může být STM velkou pomocí. Přestože jsme se vždy tomuto tématu na kurzu věnovali, myslím, že je potřeba tuto část ještě rozšířit.

Co je na této službě nejtěžší? Nejtěžší je možná přijmout vlastní limity – nejsme profesionální řečníci, a tak někdy jedeme z kurzu s tím, že ne vše jsme dokázali vyjádřit a předat tak, jak bychom si přáli. Pozitiv je pak spousta: příprava na kurzy je pro nás výzvou dále se vzdělávat a mluvit spolu. Máme možnost znovu promýšlet do hloubky věci, které jsou důležité i pro naše manželství.

A v neposlední řadě díky kurzům jsme poznali spoustu skvělých lidí.

„Od lektorů jsem vnímala velmi pozitivní a citlivý přístup. Potěšila mne jejich otevřenost.“

„Setkání byla hezky neformální a v přátelském prostředí.

Cítili jsme bezpečný prostor pro kladení otázek.“

Takto a podobně vnímají atmosféru kurzu její účastníci. Do kurzu vstupují nejčastěji proto, aby se metodu STM naučili nebo si ujasnili způsoby vyhodnocování načtené z literatury a seznámili se podrobněji s ženským cyklem. Krom příjemné atmosféry účastníci na kurzu oceňují možnost otevřené diskuze nad různými (často mylnými) názory na metodu STM slýchanou v jejich okolí, které mohou často od používání metody odradit:

„Především jsme se chtěli dozvědět dostatek informací o metodě. Mezi našimi kamarády jsme slyšeli spoustu polopravdivých informací a chtěli jsme si zjistit, jak to opravdu je a proč církev doporučuje právě tuto metodu. A jestli je možné tuto metodu žít v normálním životě.“

Oceňovaný je i široký záběr kurzu a citlivý, přesto však otevřený přístup v delikátnějších tématech:

„Líbilo se nám, že šlo nejen o soubor pravidel k vyhodnocování tabulek, ale i otevření několika dalších příbuzných témat, jako hodnota života, význam sexuality v manželství, problém antikoncepce, umělého oplodnění atp.“

„Hezky se mluvilo o vztahu z pohledu církve, to opravdu oceňuji, bylo to takové doplnění přípravy na manželství...“

„Moc oceňuji vedoucí pár za otevřenost a povzbuzující slova ohledně manželství a sexuality.“

Účastníci se shodují, že vyzkoušet si vyhodnocení záznamů „pod dohledem“ a s možností okamžité zpětné vazby lektorů, metodu zjednodušuje a dodává ji na srozumitelnosti:

„Je fajn o metodě slyšet a vyzkoušet si vyhodnocení tabulek pod dohledem zkušených lektorů. Kdyby si to člověk pouze četl, tak by ho mohlo přemoci veliké množství pravidel.“

„Osobní předání dodá mnohem více důvěry než učebnice.“

„Díky kurzu není vyhodnocení tak složité, jak vypadá v knize.“

Účastníci kurzu také potvrzují, že kurz je přínosem nejen v informační oblasti, ale také v oblasti vztahové:

„Dozvěděli jsme se především dostatek informací o metodě. Také jsme ale díky tomu mezi sebou otevřeli několik nových témat, o kterých jsme se dříve nebavili.“

„Účast na kurzu byl velký vklad do našeho vztahu a už jen návštěvy kurzu nás sblížovaly. Doufám, že díky STM budeme moci náš vztah ještě lépe prožívat.“

Závěrečná slova účastníků jen potvrzují hodnocení jednotlivých rovin kurzu:

„Kurz mi dal možnost porozumět vlastnímu tělu, upřesnil použití jednotlivých metod a ujasnil vyhodnocování cyklu.“

„Naučili jsme se STM a dozvěděli jsme se více informací o učení církve v oblasti manželství a sexuality.“

„Kurz byl zajímavý, Novákoví jsou super, bylo to skoro jako povídat si s vlastními rodiči, bylo to moc fajn.“

„Perfektní a moc milí přednášející, vtipní a pohodoví. Opravdová sluníčka.“

Kurz je rozložen do čtyř dvou a půlhodinových bloků. Po skončení kurzu se jednou za delší časové období rozesílá **podrobný online dotazník**, ve kterém mají účastníci možnost vyhodnotit průběh kurzu, časovou a obsahovou dotaci jednotlivých témat a sepsat všechny připomínky. Lektori se jimi pak zabývají ke spokojenosti účastníků dalších kurzů a za současného zachování všech pilířů kurzu. „*Podněty z posledního dotazníku jsou zajímavé, některé využijeme při zpracování nových prezentací, na kterých v současnosti pracujeme,*“ vzkazují lektori kurzu všem účastníkům, kteří se vyplňování dotazníku zapojili.

Pokud se po absolvování kurzu během dalšího používání STM vyskytnou nejasnosti nebo otázky nad vyhodnocením cyklů, mají účastníci možnost kontaktovat lektory pro individuální konzultace. Kurzem PPR tedy dobrodružství se zapojování symptotermální metody do všedního života nekončí, spíše naopak začíná.

-kz-

Kurzy STM PPR v ČR nabízí **Liga pár páru** a **Cenap**. Aktuálně vypsané kurzy se objevují na jejich internetových stránkách.

Podzimní běh kurzů PPR ve Strašnicích začíná již **19. října 2017**

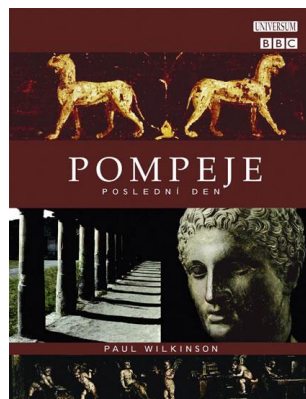
od 19 hodin. Přihlašovat se je možné na adrese novakovi@lpp.cz.

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Svatováclavské knižní okénko jsme se tentokrát rozhodli „okořenit“ typy našich knihovnic, které přes prázdniny dostaly za úkol zamyslet se nad tím, *jakou jednu výjimečnou knihu* by určitě doporučily k přečtení čtenářům farního zpravodaje. Zde jsou jejich odpovědi.

Každá vyspělá civilizace by si měla připomínat zánik těch, které zná historie dávných věků. Je to obrovské poučení a škola života pro ty z nás, kteří historii naslouchají a jsou ochotni se z ní poučit. Kniha **Pompeje, poslední den** podává nejprve stručné dějiny těchto dvou měst a popisuje všední život v římské venkovské oblasti, dříve, než se pokouší rekonstruovat posledních 24 hodin života města. Kniha je bohatě ilustrovaná fotografiemi ztracených pokladů, dokumentů z prvních vykopávek a budov, jak vypadají dnes, a je tak vhodným a přístupným zdrojem informací o růstu a pádu jednoho z nejznámějších světových měst. Výbuch Vesuvu byl obrovskou přírodní katastrofou, ale také zanedbáním signálů, které tuto katastrofu předvídaly.

5. února 62 n.l. bylo Herculaneum zcela zničeno a Pompeje těžce poškozené. Dosavadní harmonie se změnila v období sociálních nepokojů, ale pomalu se život vracel do zničených Pompejí. Vše bylo však ukončeno zkázonosným výbuchem Vesuvu 24. srpna 79 po Kr. a město již nebylo nikdy obnoveno, protože jej pohřbila šest metrů vysoká vulkanická materie. Teprve začátkem 18. století bylo město náhodně objeveno a zasutá tragedie města byla odhalena. To, co vykopávky odkryly, uvedlo svět v úžas. Jen Pompeje ročně navštíví víc než dva miliony lidí. Je fascinující procházet se nejrozsáhlejší archeologickou lokalitou na světě a

vidět pozoruhodné stavby města díky prohlídkové trase: Venušin chrám, Forum, Dům s Venuší v mušli, Dům Vettiů, Nevěstinec, Stabijské lázně, Velké divadlo, Gladiátorská kasárna, Ciceronovu vilu, Vesuvskou bránu, Dům s pecí, Dům loutnisty a mnoho dalších.

Magdalena

Paul Wilkinson: *Pompeje, poslední den*. Nakladatelství BBC, vydala Euromedia Group k.s. Knižní klub v edici Universum v Praze roku 2004

Kniha, která mě oslovila? Raději bych měla napsat „oslnila“: **Dokonalá svoboda** od Marie Calasanz Ziescheové. Přečetla jsem ji jedním dechem jako svědectví o jednom výjimečném duchovním dobrodružství.

11. století, Bodamské jezero, klášter na ostrově Reichenau. V jedné z cel zde po 30 let v tichosti žije mnich, Heřman či Hermann, syn hraběte z Atshausenu. Heřman je od dětství ochrnutý a závislý na pomoci a dobrotě ostatních. Přesto žije ve svobodě a duchovním bohatství, kterým obdarovává své spolubratry v klášteře. Přesto se stal obdivovaným učencem (historikem, hudebníkem, teologem i astronomem), který stál za návštěvu i papeži Lvu IX. a císaři Jindřichu III.

Je autorem mariánské modlitby Salve Regina, mužem velkého utrpení a hluboké víry, lásky a pokory. To dokresluje úryvek jedné z jeho modliteb: „Pane, dej vypučet květům na suchých větvích mých trnů. Dej, ať rozkvetou a přinesou plody, jako trnová koruna, kterou jsi ty nesl bolestnou cestou křížovou. Dej, ať rozkvetou a přinesou plody.“

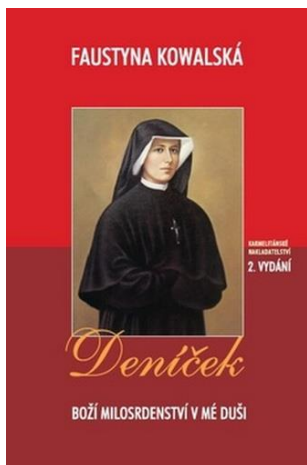
Papež Lev IX. O něm v knize pronáší: „Na Heřmana se nesmí zapomenout. Jeho život chudobou obohacuje a svým bohatstvím činí chudým. Jeho kříž nás činí radostnějšími a jeho velikost nás činí pokornějšími. Tyto dary bychom chtěli dopřát mnohým.“ Ať je Heřmanův životní příběh obohacením i pro své čtenáře!

Lada

Marie Calasanz Ziescheová: *Dokonalá svoboda*. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2011

Napsat o duchovní knize, která mě nejvíc zaujala – to je těžké, každé „duchovní období“ má svoji knihu. Nebo o knize, bez které se neobejdu – to je ještě těžší, bez knih se vůbec neobejdu. Snad tedy o knize, která mě hodně zaujala, a jistou dobu jsem se bez ní neobešla.

Deníček (Boží milosrdenství v mé duši) – denní záznamy svaté sestry Faustyny (Heleny Kowalské), této apoštolky Božího milosrdenství, o životě s Bohem, v Bohu a pro Boha, o plnění jeho vůle, o rozhovorech s ním: „*Mám psát o chvílích setkání mé duše s tebou, ó Bože, když jsi mě mimořádným způsobem navštěvoval. Mám psát o tobě, ó Nepochopitelný ve svém milosrdenství k mé ubohé duši.*“

V knize najdeme i stručný životopis, základní data, ze kterých je patrné, že Helena – Faustyna pocházela z velmi skromných poměrů, neměla žádné školy, jen základní vzdělání. Proto je deník psaný prostými větami, mnohdy i s chybami a nedokončováním slov. Hlavní je ovšem duchovní stránka Deníčku, setkávání s Ježíšem, touha plnit všechna Jeho přání, být poslušná Jeho svatě vůle. Setkávání světici přinášela nejen velkou radost a posilu, ale také boje samé se sebou nebo překážky a zkoušky, kterým byla vystavována od svého okolí, i od samotného Pána. Byla vyvolena, aby lidem v dnešní době připomněla nesmírný poklad, který máme – Boží milosrdenství.

„...teologické učení obsažené v Deníčku vzbuzuje u čtenáře přesvědčení o její neobyčejnosti a zvažíme-li kontrast existující mezi vzděláním s. Faustyny a vznešeností jejího teologického učení, již tento samotný kontrast ukazuje na zvláštní vliv Boží milosti.“

(A. M. Deskur, titulární arcibiskup Teneský)

Marie

Svatá s. M. Faustyna Kowalská: *Deníček*. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2001

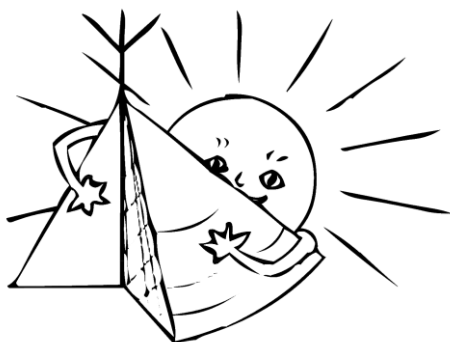
■■■ PRO DĚTI

Milé děti,

V létě se mi dostal do ruky dětský časopis Nezbeda. Někteří z vás ho možná znají a rádi si z něho čtou. Letos Nezbeda slaví 25. narozeniny! Od roku 1992 vychází pravidelně každý měsíc a je v něm spousta zajímavých příběhů, komiksů, zpráv a informací, luštěnek a vtipů.

Jedno deštivé prázdninové odpoledne jsem si sedla ke skřínce se všemi možnými papíry, časopisy, brožurkami, které si ráda schovávám, že si je třeba někdy ještě jednou přečtu. Původně jsem všechno chtěla uklízet, ale... asi tušíte... Začetla jsem se a úklid, ten jsem doháněla až další den, kdy už venku svítilo sluníčko, a mohli jsme si celá rodinka vyjet na kole na výlet. Jelo se, ale beze mě.

Děti, vzpomněla jsem si při tom všem na vás, že k Nezbedovi z roku 2011 se asi jen tak nedostanete. Vybrala jsem proto pro vás dvě povídky od Bruna Ferrera. Snad se vám budou líbit.

První je ještě prázdninová, druhá spíš do školy, když už nám zase začala:

Tak se pust'

Ateista uklouzne a padá z útesu. Jak se tak řítí dolů, podaří se mu zachytit se větve malého stromku. Visí tam, nebe nad ním, skála tři sta metrů pod ním a je mu jasné, že už se dlouho neudrží.

Pak ho něco napadne. „Bože!“ vykřikne ze všech sil.

Ticho, žádná odpověď.

„Bože!“ zavolá znova. „Jestli existuješ, tak, tak mě zachraň a já slibuju, že v tebe budu věřit a budu k víře vést i ostatní.“

Zase nic. Zato pak se málem leknutím pustí, když slyší mocný hlas, dunící po celém kaňonu. „To říkají všichni, když mají na kahánku.“

„To ne, Bože, ne!“ křičí a hledá jiskřičku naděje. „Já nejsem jako ti druzí. Sleduješ? Vždyť já už jsem věřit začal. Hned, jak jsem tě uslyšel na vlastní uši. Teď už ti jen stačí mě zachránit a já svolám slávu tvého jména do všech koutů světa.“

„Dobrá,“ ozve se hlas. „Zachráním tě, tak se pusť.“

„Mám se pustit?“ vyjekne rozčileně ubožák. „Máš mě snad za blázna, nebo co?!“

Jako Maria

Jedné noci jsem měl krásný sen. Viděl jsem v něm dlouhou cestu vedoucí ze země kamsi do vzduchu, kde se ztrácela v oblacích. Vedla až do nebe. Ale nebyla pohodlná, naopak, byla samá překážka. Poházené rezavé hřebíky, ostré a pichlavé kameny, střepy od lahví. A lidé tudy chodili bosí. Kameny a hřebíky píchaly a zabodávaly se do nohou, mnozí je měli celé od krve. Ale nevzdávali se. Chtěli dojít do nebe. Každý krok znamenal utrpení, a tak šli pomalu a s bolestí. Pak jsem ve snu viděl Ježíše. Předcházel je. Také šel bos. Šel pomalu, ale rozhodně. Ani jednou se nezranil.

Ježíš stoupal výš a výš. Došel do nebe a posadil se na velký zlatý trůn. Díval se dolů na ty, kdo se snažili stoupat za ním. Povzbuzoval je pohledem i gesty. Úplně vpředu šla Marie.

Šla ještě rychleji než Ježíš. Víte proč? Kladla nohy do jeho stop. Brzy dostihla svého Syna, který ji posadil na velké křeslo po pravici.

I Maria začala povzbuzovat všechny, kdo stoupali k nebi a radila jim, aby kladli nohy do jeho stop, stejně jako ona. Ti nejmoudřejší poslechli a rychlými kroky se blížili k cíli. Ostatní naříkali, často se zastavovali, někdy to i vzdávali, a přemožení bolestí padali podél cesty.

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Modlitba radostného růžence

V úterý **17. října od 17.00** v kostele. Děti si doma nakreslí obrázek jednoho z tajemství radostného růžence, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

■ Misijní jarmark – Děti pomáhají dětem

Proběhne v **neděli 22. října**. Projekt, do kterého se zapojují děti. Svými výrobky, které se za dobrovolný příspěvek nabídnou na jarmarku, mohou pomoci našim dvěma sponzorovaným dětem z Adopce na dálku, **dvanáctileté ugandské holčičky Jane Nalweyiso** a nově **pětiletého indického chlapce Fernanda Kristona**. Podrobnější informace najdete

v samostatné rubrice. Podpora Wilsona D'Souza byla ukončena. Děti, určitě se budou líbit přáníčka, svícný, keramika, cokoli, co rádi vyrábíte pro radost druhým. A můžete tím pomoci. Do **soboty 21. října** přineste své výrobky na faru a v neděli nám přijďte pomoci do sálu prodávat. Těšíme se na vás.

■ Podzimní prázdniny

Jako každoročně i letos vyřážíme na podzimní prázdniny za dobrodružstvím, tentokrát opět do Klokot. Podzimní prázdniny letos připadají na termín **26. – 29. 10. 2017**. Podrobnější informace včas rozešleme přihlášeným dětem. Přihlášky v sakristii nebo na webových stránkách. Těšíme se na všechny děti.

Anička a ostatní vedoucí

■ Adventní věnečky

V sobotu **2. prosince mezi 10. a 12. hodinou** budeme zdobit na faře v učebně adventní věnečky. Přineste si s sebou, kdo můžete, korpusy na věnečky, větvičky, slaměnky, stužky, svíčky, nůžky, drátky i spoustu dalších zajímavých nápadů. Zatím sušte a sbírejte v lese všechno, co by věnečky v adventu mohlo zdobit. Věnečky se nám zatím vždycky povedly, tak se těším, že i letos si to při jejich zdobení zase pěkně užijeme. Druhý den, na první adventní neděli, se budou v kostele světit.

■ Mikulášská nadílka

V úterý **5. prosince od 17 hodin** ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ Výtvarná soutěž „Vánoce očima dětí“

Každoročně pořádaná komunitou Bosých karmelitánů kláštera u Pražského Jezulátka, kteří tuto soutěž pořádají pro nejmenší umělce, aby dostali příležitost kreativním způsobem vyjádřit své představy o Ježíšově narození, které je trvale platným poselstvím o Božím příklonu k člověku. **Uzávěrka** bude pravděpodobně **v neděli 17. prosince**.

Úkolem je zobrazit na čtvrtku formátu A4 libovolnou výtvarnou technikou **Vánoce**. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a adresu a odevzdejte, prosím, v sakristii. Výtvarné práce odešleme hromadně za naší farnost. Jistě víte, že od Vánoc jsou potom v boční chodbě kláštera všechny obrázky celoročně vystaveny a můžete se na ně přijít podívat. Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte.

■ Tříkrálová sbírka

Naše farnost se letos zapojí, připravte si koruny a pláště, více informací v adventním zpravodaji.

■ Jarní prázdniny na Mariánské v Krušných horách

Od soboty **10. do 17. února 2018**. Pro děti školního věku, mládež a několik rodin. Podrobnosti a přihlášky v adventním zpravodaji.

■ ■ DĚTSKÁ SCHOLA

Milé děti, každou neděli při mších svatých slyšíte zpívat různé písničky, které se Vám, doufáme, líbí. Chcete-li se přidat k malým zpěvákům na kúru, přijďte mezi nás. Říkáme si Malá Kalča a zkusíme téměř každé úterý v suterénu fary od 17 hod., někdy po domluvě s rodiči i jindy.

Těšíme se na vás

Za Malou Kalču vedoucí Olga Nejedlá
tel.: 721 728 875

■ ■ ADOPCE NA DÁLKU

Nově adoptovaný chlapec Fernandes Kriston pochází z Indie, je mu pět let a má dva sourozence.

Otec pracuje jako řidič. Pokud není práce, snaží se dělat něco jiného, jako například vynášení bahna nebo vykopávání a řezání dřeva. Rodina žije v odlehlé oblasti obklopené lesem, s nedostatečnou infrastrukturou. Pokud je někdy z rodiny nemocný, není jednoduché dostat se do města pro pomoc. Pro otce je těžké zajistit dětem vzdělání, přesto jsou oba rodiče velmi ochotní ke spolupráci a zajímají se o budoucnost svých dětí.

Kriston chodí do školy moc rád. Občas je trochu nezbedný, což může být našim dětem hodně blízké. Má přátelskou povahu, rád tančuje a hodně si hraje s kamarády. Jeho nejlepší kamarád se jmenuje Pavan. Jeho oblíbená barva je modrá a k jídlu má nejraději rýži s kuřetem na kari. Do školy chodí pěšky asi 1,5 kilometru. Kriston by chtěl být učitelem, to bylo hlavním kritériem výběru tohoto chlapce.

Řeč, která léčí

*Nedopusť, aby utichlo slovo –
tak staviš mosty k druhému.
Oblékej slovo do jasných povzbudivých vět,
aby ti ten druhý porozuměl.
Buď přátelský a otevřený –
tak posílíš jeho důvěru.
Nechtěj zvítězit, triumfovat, blýsknout se –
aby pocítil tvou pravdivost.
Naslouchej tomu druhému –
aby uvěřil v tvou dobrotu.
Dívej se na svého bratra, –
aby tvoje náklonnost v něm probouzela nové síly,
neboť řeč je léčivá a pomáhá mu žít.*

aforismus ze zámku ve Žďáru nad Sázavou

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Biblická hodina	třetí středa v měsíci po mši svaté	
Modlitby matek	pondělí po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00
Setkávání mládeže	středoškoláci, 14–20 let – středa po mši sv.	
Příprava dospělých na křest	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Příprava na biřmování dospělých	Pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem – nutné včas objednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní charita	dle dohody	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 13.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Nemodlit se za všechny vládní představitel je hřích

Křesťané mají svojí modlitbou doprovázet politiky, i ty chybní – kázal papež František 18. října při mši svaté v kapli Domu sv. Marty. K modlitbě vybídnul také samotné politiky, protože jinak hrozí, že se uzavrou do svojí skupinky. Uvědomují-li si vládce svoji podřízenost lidu i Bohu, pak se modlí.

„Prosím vás: každý si dnes vezměte pět minut, ne víc. Komu je svěřena vláda, ať se zeptá: »Modlím se k Tomu, kdo mi prostřednictvím lidu dal moc?«. A komu ne, ať se ptá, zda se modlí za vládce. Ale nikoli říci si: »Za toho a toho se budu modlit, protože mi vyhovují, a potřebují to více než tamten.« Modlím se za všechny vládce? A když při zpytování svědomí zjistíte, že se za vládce nemodlíte, jděte se vyzpovídat, protože nemodlit se za vládce je hřích. ...

Nesmíme ponechat vládnoucí představitel samotné. Musíme je provázet modlitbou. Křesťané se mají za vládce modlit. Někdo řekne: »Ale otče, jak se mám modlit za toho, který dělá tolik špatností?« - Tím více to potřebuje. Modli se a čiň pokání za vládce. Přímluvná modlitba, jak krásně říká Pavel, je za všechny krále, za všechny, kdo mají moc. Proč? Abychom mohli vést život pokojný a klidný. Když je vládce svobodný a může vládnout v míru, má z toho prospěch všechen lid.“

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz